

64

«Μετανοήσατε, οί πεπλανημένοι, επιστρέψετε τῇ καρδίᾳ».

(Ήσαϊας 46,8)

«Ευέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱοὺς σου, ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν».

(Σοφ. Σολομ. 12,19)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ,
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ. 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 7 (94)

“ΒΟΣΚΕΙΝ ΧΟΙΡΟΥΣ,,

Δύσκολη, τυραννική, μαύρη φαίνεται οίς τόν «άσωτον υἱόν» ἡ ζωὴ του μέσα στό ἀρχοντικό πλουσιόσπιτο τοῦ πατέρα του. Περιορισμοὶ μεγάλοι, προλήψεις ἀνόητες, δεσμευτικὲς ἀπαγορεύσεις, μὴ κάμης τοῦτο, μὴ κάμης ἐκεῖνο!.. Ὁ νέος αὐτὸς ἐφантаζόταν τόν ἑαυτὸν του σκλάβο, δυστυχισμένο, ὑποχρεωμένο νὰ μένη πνιγμένος σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα, ἐνῶ ἐκεῖ πέρα, μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του, μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμο τῆς αὐστηρῆς ἠθικῆς καὶ τῆς κανονισμένης ζωῆς, τὸν ἐκαλοῦσε ἡ χαρά, ἡ εὐτυχία, ἡ ζωὴ ἡ γεμάτη θέλητρα... ὅλα τὰ καλὰ τέλος πάντων, πού ἐνόμιζε πὼς τὸν ἐπερίμεναν, μόλις θ' ἀποφάσιζε νὰ πετάξῃ τὰ δεσμά τῆς πατρικῆς του ἐπιβλέψεως...

Καὶ τὰ πέταξε! Ἐλεύθερος, γελαστός, χαρούμενος, ἔτρεχε ὁ νεανίας, ἔτρεχε γεμάτος ὄνειρα καὶ προσδοκίες, ἔτρεχε πρὸς τὴ χαρούμενη ζωὴ, καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε ἐμπόδιο, ἔφθασε πιά... σὲ κοπάδι τῶν χοίρων πού τὸν περίμενε...

«Βόσκειν χοίρους!» Πόσοι ἀπὸ τοὺς σημερινούς ἀσώτους υἱούς, πόσοι ἀπ'

αὐτοῦς, πού ἐλεεῖνοι καὶ ἀξιοδάκρυτοι κοίτονται τώρα κατάχαμα ἄρρωστοι, ἡ γυρίζουν τρελλοί, δὲν θὰ ἤσαν εὐχαριστημένοι καὶ αὐτὸ ἀκόμη ἂν εἶχαν; Χοιροβοσκός... πόσοι ἀπὸ τὰ σημερινὰ θύματα τοῦ ἐκφυλισμοῦ δὲν εὐρίσκονται σὲ χειρότερη ἀκόμη θέσι!.. Ἐφθάσαμεν, σήμερα, εἰς αὐτὸ τὸ κατάντημα, ὥστε διὰ τοὺς ἀσώτους υἱούς τῆς ἐποχῆς μας, ἀκόμη καὶ τοῦ χοιροβοσκοῦ ἡ θέσις νὰ εἶναι ὑποφερτότερη ἀπὸ τὴν ἐλεεινὴ καὶ ἀξιοθρήνητη κατάστασι, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ὠδήγησεν ἡ ἐλευθερία των...

Ἄσωτοι υἱοί! Πόσον σύνηθες φαινόμενον τώρα διὰ τὴν σημερινὴν κοινωνίαν!

Ἐγινε σχεδὸν τῆς μόδας. Μὰ δὲν βλέπετε, τί γίνεται γύρω μας; Εἶναι τῆς μόδας τὸ «ξεπέταγμα» εἶναι κατόπιν τῆς μόδας τὰ διάφορα δηλητήρια, εἶναι τῆς μόδας κάποτε καί... αἱ αὐτοκτονίαι! Ἡ μήπως, αἱ ἐφημερίδες μας, μᾶς τὰ παρουσιάζουν αὐτὰ σπάνια σήμερα;

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τί; Πὼς κατεστράφη αὐτὴ ἡ οἰκογένεια; Πὼς κατήνησεν αὐτὸς ὁ νέος ἐλεεινὸς καὶ ἀξιοδάκρυτος

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. Δ'.

Τῆς σωτηρίας εὐδυνόν μοι τριβους, Θεοτόκε, αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίας, ὡς ραδύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρῦσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

ναυάγιον; "Οχι βέβαια από την τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου! "Όσο ὁ ἄνθρωπος εἶναι μέσα στήν ζεστασιά τῆς χριστιανικῆς ζωῆς δὲν φοβάται τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἀλλά, ἅμα ἀρχίσῃ νὰ περιφρονῇ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἅμα ἡ ἁμαρτωλὴ του διάθεσις, οἱ ἁμαρτωλοὶ του σύμβουλοι τοῦ χαλάσου τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, ὥστε τὴν πατρικὴν στοργὴν νὰ τὴν βλέπῃ ὡς τυραννία, τὸν ἅγιον δεσμόν τῆς οἰκογενείας νὰ τὸν θεωρῇ ἀνοησία, τίς ἐντολὰς τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ τίς ἐδοκίμασε ἢ πείρα αἰῶνων, νὰ τίς θεωρῇ σὰν κἄτι ποὺ αὐτὸς σὲ μιὰ στιγμή μπορεῖ νὰ τὸ πετάξῃ, γιὰ νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὸν γκρεμνὸ τῆς καταστοφῆς σὰν τὸν παράδεισο τῆς εὐτυχίας... "Ω! τότε, ἀργὰ ἢ γρήγορα... θὰ καταλάβῃ πῶς, ὑπάρχουν μερικὲς ἀλήθειες, σὸν κόσμον αὐτόν, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τίς περιφρονῇ, χωρὶς τιμωρία...

Σὺ ποὺ τεντώνεις τὸ αὐτὶ στὰ πλάνα λόγια τῆς ἁμαρτίας—σὺ ποὺ κορροῖδεύεις τὸν ἑαυτόν σου, λέγοντας «ἐλευθερία» ὅ,τι κατώτερο καὶ θανατηφόρο ὑπάρχει... Πρόσεξε... Εὐκολα μπορεῖς νὰ περιφρονήσῃς καὶ νὰ πετάξῃς τὸ Εὐαγγέλιον.. εὐκολα μπορεῖς σὰν τρελλὸς νὰ ζήσης τὴ ζωὴ, ποὺ δὲν ξέρεε προφυλάξῃ ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ δὲν ἔχει στερεὸ στήριγμα πάνω στὴ βᾶσι τοῦ Εὐαγγελίου... Ἀλλὰ κατόπιν... ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ μὴλῆσῃ ἡ σκληρὴ, ἡ ἀδυσώπητη ζωὴ... Εἶναι, δυστυχῶς, τόσοι οἱ (ἄσωτοι) υἱοὶ σήμερον, ὥστε δὲν ὑπάρχουν πειὰ οὔτε χοῖροι γιὰ νὰ τοὺς χορτάσουν μετὰ ζυλοκέρατά των... Ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπάρξουν, ἀρὰ γε, μερικοὶ ἀπ' αὐτούς, ποὺ θὰ αἰσθανθοῦν τὸ κατάντημά των;

ΠΡΟΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ὑπενθυμίζει τώρα τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς καὶ μᾶς ὀδηγεῖ μετὰ τὴν παιδαγωγικότεραν μέθοδον εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων, διὰ τῶν ὁποίων καλούμεθα νὰ θανατώσωμεν «τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον», διὰ νὰ ἀναστῶμεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ γίνωμεν ἄξιοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Μᾶς εἰδεξε λοιπὸν τὴν περασμένην Κυριακὴν, μετὰ τὴν παραβολὴν τοῦ Τελόνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, πόσον ἀπαραίτητον εἶναι τὸ νὰ γνωρίσωμεν καλὰ τὸν ἑαυτόν μας καὶ μετὰ πόσῃ εὐκρίνειαν πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὴν ἀναξιώτητά μας, χωρὶς ποτὲ νὰ παρασυρόμεθα, οὔτε ἀπὸ τὴν καλὴν ἐντύπωσιν, ποὺ ἀπατηλὰ προξενούμεν εἰς τοὺς ἄλλους, οὔτε ἀπὸ τὴν ἰδέαν πῶς ἡμποροῦν τὰ κατὰ μας ἔργα—μόνον αὐτά— νὰ μᾶς δικαιώσουν, ἂν δὲν παρακολουθοῦνται καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν, τὴν πραγματικὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ποὺ εἶναι τὸ ἀπαραίτητον «ἄλας» διὰ κάθε θυσίαν, διὰ νὰ τὴν κάμῃ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Σήμερον, μετὰ τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, μᾶς ὑποδιχνύει καὶ τὸ ἀναπόφευκτον τέλος ἑλάν ἐκείνων, ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν τὴν ζωὴν των, χωρὶς πνευματικὴν καθο-

δήγησιν, μακρὰν—ὅπως νομίζουν— ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν ἰδέαν πῶς εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἀπολαύσουν τὸν κόσμον, χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἀφ' οὗ δὲ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν (τῆς Ἀποκρίεω) θὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὸ φοβερόν Κριτήριον τῆς ἐσχάτης ἡμέρας ἡ Οὐμασία τοῦ Κυρίου παραβολὴ, θὰ ἔλθῃ ἔπειτα ἡ «Τυρινὴ» ἑβδομάς, διὰ νὰ μᾶς εἰσαγάγῃ, μετὰ τὰ ὑπέροχα ἄσματα καὶ τὰ ἀμιασμένα τῆς ἀναγνώσματα, εἰς τὴν ἐξοικείωσιν πρὸς τὰ μέσα τῆς ἀσκήσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία θὰ προσπαθήσῃ καὶ ἐφέτος νὰ μᾶς ἐλαφρώσῃ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων καὶ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν μετὰ τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς ἐπικοινωνίαν. Ἐκράτεια, προσευχὴ καὶ ἐλεημοσύνη θὰ εἶναι τὰ κεντρικὰ σημεῖα, περὶ τὰ ὁποία θὰ στραφῇ καὶ πάλιν ἡ προσοχὴ μας, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνισχύσουν τὰ ἀπαράμλλα εἰς ποίησιν καὶ μουσικότητα πνευματικὰ μας θούρια καὶ τῆς

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάτιον. Ἦχος Γ'.

Τῆς πατρῶας δόξης Σου ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας, πλοῦτον. "Ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω: Ἥμαρτὸν ἐνώπιόν Σου, Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων Σου.

Ἦμ Μυριαυῆ τῶν Βαίῶν ἑσπέρας εἰς τοὺς Αἴνους
Ἦχος ἁ πα χρόνος ὀκτὸν γοργός

Π α σα πνο η αινε σαα τω τσον Κυ υ υ ρι
υεε

αυ νειτε τον Κυ ρι ον ευ τω ωων σ σ ρα α νων
ι ον

αυ νειτε ε α αυ τσον εν τολις υ φι ι ι ζοις

σοι πρεε πει υ υ μνος τω ω ω θε ε ω

Στίχος Αι νειτε αυ τον ε πιστευοντα ζεις αυταυτα Αι

νειτε αυ τον υατα το πκειθωσι με γα χω συ υ υ νη ης
κχδ

α αυ τα Ερ χο με νοι ο Κυ ρι ος προστο ε υσ σ οι
ζ π

ο ον παα α α θο οι του Α πο ζο γου ε γε γε εν εν

τη η η ο ο σω Ι δσ σσ α να βαι αι αι αι

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in the second section of the page.

Handwritten text in the third section of the page.

Handwritten text in the fourth section of the page.

Handwritten text in the fifth section of the page.

Handwritten text in the sixth section of the page.

Handwritten text in the seventh section of the page.

Handwritten text in the eighth section of the page.

Handwritten text in the ninth section of the page.

Handwritten text in the tenth section of the page.

Handwritten text at the bottom of the page.

vo o μεν εις ερο σοο γυμα υπα ρα δο

θη σε ται ο γι ο ο οι τα ο αν θρω πα μα θω ω ω

γε γρα πται πε ρι α α α αυ τα Δευτε ονυαι η

μεις με πα θα αρ με νε δι α α νοι οι οι αι συμ πο ρευ θω ω

ω ω μεν α αυ τω ω ω ω παι αι συ ζαυ ρω θω ω ω

μεν η νε κρω θω ω μεν δι α αυ τω ον ται τα

βι ο ο η σοο ναι αι αι αι να η συ ζη σω μεν

α αυ τω ω η α η σω μεν βο ω ω ω το οι α α αυ

τα ο Ουμ ε ε ε τι εις η η κ ε πι γει ον Ι ε ρα σα

η η η δι α το πα α θει ει ει εν α η γα α α α να βαι αι

α λ λ λ νω προστον Π α τ ε ε ρ α μ σ υ Π α τ ε ε ε

ρ α α η η η η μ ω ω ω ω ν υ θ ε ο ο ο ν μ σ κ α ι α θ ε

ο ο ο ν η η η μ ω ν και ου ν α ν υ ψ ω ω υ υ

μ α σ ε λ λ η ν α α ν ω ι ε ε ρ σ σ σ α α

α α γ η η η η η μ ε ν τ η β α σ ι γ λ ε ι ε ι α α τ ω ν

19/6/950 Αμπεργίσι

σ ρ α α α ν ω ν
18/4/51

Καλλιθία

α ν α β α ι α ι α ι α ι α ι ν ω
προστον Π α τ ε ε ρ α μ σ

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

Θόξα, Ἰηχος ᾠδὴ Πα
καὶ νῦν.

Δοξα Πατριῶν υἱὼν
Αγιῶν πνευματικῶν

καὶ νῦν καὶ εἰς
αἰῶνας αἰῶνων ἀμήν

καὶ νῦν καὶ εἰς
αἰῶνας ἀμήν

Κυριε ερχομενος προσκολληθητι
τοις δεισζυγῶσι

ρίζων μαθητῶν ἐεε γεε γεε
καὶ εἰς ἀναπαύσασθαι

βωω ωων ἀἀἀ αὐτῶν
Πωστῶνρη ματωνμαμημο νετεων

παχαι εἰ εἰς ποονυμιν
ὁ εἰ Προβητηνπαντασ

γεε γρααπαὶ εἰ μηεν
ε ρεσααχηημα ποονυαν

θη η ναὶ Νυν δν καὶ ροε βε ζημεν
ον εἰ εἰς ποονυμιν

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

First line of handwritten text in the main body of the page.

Second line of handwritten text in the main body of the page.

Third line of handwritten text in the main body of the page.

Fourth line of handwritten text in the main body of the page.

Fifth line of handwritten text in the main body of the page.

Sixth line of handwritten text in the main body of the page.

Seventh line of handwritten text in the main body of the page.

Eighth line of handwritten text in the main body of the page.

Ninth line of handwritten text in the main body of the page.

Tenth line of handwritten text in the main body of the page.

[Faint, illegible handwriting on grid paper]

Ἄγιας Γραφῆς ἡ πλουσιωτάτη πανδαισία καθ' ὅλον τὸ τεσσαρακονήμερον διάστημα τῆς νηστείας;

Ἄλλὰ καὶ ἡ συγχώρησις εἶναι ἐτοιμὴ δι' ὅλους κρείνους, ὅσοι θὰ εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ἀντικρύσουν μὲ ἠρωϊσμὸν τὴν ἀμαρτωλῆν των κατάστασιν ἐν εὐλικρινεῖ ἐξομολογήσει, καὶ αἱ εὐκαιρίαι ἄφθονοι θὰ εἶναι διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ οὐρανοῦ («Ἄρτου τῆς Ζωῆς»).

Κανείς ἄς μὴ καθυστερήσῃ.

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ

«Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ

οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Α' Θεσσαλ. 4,13), ἔγραψεν ὁ Ἄπ. Παῦλος πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, καὶ τὴν περικοπὴν αὐτὴν διαβάσει ἡ Ἐκκλησία μας εἰς κάθε ἐπικηδεῖον ἀκολουθίαν. «Εἰ γὰρ πιστεύομεν — συνεχίζει — ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ» (στῆ. 14). Δὲν εἶναι λοιπὸν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τίποτε ἄλλο ὡς «θάνατος», παρὰ ὕπνος, μέχρι οὗτου αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον» (στῆ. 17). Καὶ δὲν κάνει τίποτε ἄλλο λοιπὸν ὁ τάφος, παρὰ νὰ μᾶς χωρῆσῃ προσωρινῶς ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης, ἀπὸ τὴν ὅποιαν θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀτελείωτη ἐποχὴ, ὅποτε ὅλοι μαζὶ «πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα» (στῆ. 17).

Ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον ζήτημα, καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἔχει ὁμιλήσει μὲ πολὺ μεγάλην σαφήνειαν. Καὶ αὐτὴν τὴν περικοπὴν ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον διαβάσει ἐπίσης εἰς τὴν ἐπικηδεῖον ἀκολουθίαν ἡ Ἐκκλησία μας: «Ἀμήν ἀμήν

λέγω ὑμῖν — εἶπεν ὁ Κύριος — ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰω. ε' 24). Δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν ὁ θάνατος δι' ὅσους πιστεύουν καὶ ὑπακούουν εἰς τὸν λόγον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει φόβος κατακρίσεως· ὁ θάνατος δὲν εἶναι δι' αὐτοὺς, παρὰ τὸ μέσον, πὺθ θὰ τοὺς μεταφέρει εἰς τὴν πραγματικὴν ζωὴν.

Κανένας δὲν χάνεται μέσα εἰς τὸν τάφον του, καὶ διὰ τοὺς πιστοὺς ὑπάρχει πίσω ἀπὸ τὸν τάφον ἐτοιμοὶ τὸ σῶς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Κανένας τὸ σῶμα δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ εἰς τὴν φθοράν, ἀλλὰ ἀέρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν ταῖς μνηστῆραις θ' ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλοι θὰ ἀναστηθοῦν με τὰ ἴδια σώματα, με τὰ ὅποια ἔζησαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ ἄλλοι θὰ ἀναστηθοῦν «εἰς ἀνάστασιν ζωῆς» καὶ ἄλλοι θὰ ἀναστηθοῦν «εἰς ἀνάστασιν κρίσεως» (στῆ. 29). Ἡ ἀνάστασις τῆς ζωῆς ἡ χαρμόσυνη ἀνάστασις εἶναι ἐξήρατα, λισμένη διὰ τοὺς πιστεύοντας, ἐφ' ὅσον προσεπάθησαν νὰ ζήσουν πραγματικὰ τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως των. Καὶ «θάνατος» αὐτῶν οὐκέτι κυριεῖται» (Ῥωμ. 6, 9).

Διὰ ποῖαν ἀνάστασιν ἐτοιμάζεσαι σὺ, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστα; Σ' ἔχει, ἄρα γε, ἀπασχολήσῃ σοβαρὰ τὸ ζήτημα αὐτό; Ἐκαίμενος εἰς τὴν κρίσιν, εἰς τὴν κρίσιν, διὰ νὰ χρησιμοποιοῦσῃς αὐτὸ τὸ δικαίωμα πὺθ ἠθέλησε νὰ σοῦ χαρίσῃ ὁ Χριστὸς; Ἐδειξες κἄν ὅτι σ' ἐνδιαφέρει; Τὸ ἐζήτησες διόλου με τὴν

προσευχὴν καὶ με τὴν συμπεριφορὰν σου;

«ΜΗ ΚΑΥΧΑΣΘΩ...»

Καυχᾶται, δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος. Καυχᾶται γιὰ προσόντα πραγματικὰ, ἀλλὰ καυχᾶται καὶ γιὰ προσόντα ἀνύπαρκτα. Καὶ τὸ ἓνα κακόν, καὶ τὸ ἄλλο χειρότερον.

ΤΟ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

13—19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

13. **Κυριακὴ 13' Λουκᾶ** (Ἀσώτου): ἥχος β'. Ἐωθινὸν Β' [Μάρκ. 16(ιστ'), 1-8]. Α' Κορ. 6(στ'), 12-20. Λουκ. 15(ιε'), 11-82. Ἀκούλα καὶ Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Μαρτινιανὸς Ὁσίου.

14. **Δευτέρα**: Ἀδελνίου καὶ Μάρωνος Ὁσίου, Γεωργίου Νεομάρτυρος ἐκ Μυτιλήνης. — Α' Ἰωάν. 2(β'), 18-3(γ'), 8. Μάρκ. 11(ια'), 1-11.

15. **Τρίτη**: Ὀνησιῶν Ἀποστόλων, Ἐδουβίου Ὁσίου. — Α' Ἰωάν. 3(γ'), 9-22. Μάρκ. 14(ιδ'), 10-42.

16. **Τετάρτη**: Παμφίλου Μάρτυρος, Ρωμανοῦ Ὁσίου Νεομάρτυρος ἐκ Καρπενησιῶν. — Α' Ἰωάν. 3(γ'), 21-4(δ'), 11. Μάρκ. 14(ιδ'), 43-15(ιε'), 1.

17. **Πέμπτη**: Θεοδώρου Μεγαλομ. Τήρωνος, Μαρκανοῦ καὶ Πουλχερίας Βασιλέων. Θεοδώρου Νεομάρτυρος Βυζαντίου (ἐν Μυτιλήνῃ). — Α' Ἰωάν. 4(δ'), 20-5(ε'), 21. Μάρκ. 15(ιε'), 1-15.

18. **Παρασκευή**: Ἀμόλτος Ῥώμης, Ἀγαπητοῦ Ἐπισκόπου, Σιναίου Ὁμολογητοῦ. — Β' Ἰωάν. 1(α'), 1-13. Μάρκ. 15(ιε'), 20-22, 25, 33-41.

19. **Σάββατον**: Τῶν Κεκοιμημένων (Ψυχασάββατον). Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, (ἧς ἡ ἀκολουθία θὰ ψαλῆ αὐρίον, Κυριακῆν). Α' Θεσσαλ. 4(δ'), 13-17. Λουκ. 21(κα'), 8, 9-25, 27, 33-56. Α' Κορ. 10(ι'), 23-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(20 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρως: ἥχος γ'. Ἐωθ. Γ'. [Μάρκ. 16(ιστ'), 9-20. Α' Κορ. 8(η'), 8-9(θ'), 2. Ματθ. 25(κε'), 21-45. — Λέοντος Ἐπισκ. Κατάνης.

Αὐτὸ μᾶς ἐδίδαξε καὶ ἡ εὐαγγελικὴ τῆς παρασμένης Κυριακῆς περικοπή. Εἶχε πραγματοποιήσει, πράγματι, ὁ ὑπερήφανος Φαρισαῖος ὅλας τὰς ἀρετάς, διὰ τὰς ὁποίας ἐκαυχᾶτο τώρα εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς. Ἄλλὰ δὲν εἰσηκούσθη ἡ προσευχή του, διότι «ὁ Θεὸς ὑπερήφανος ἀντιτάσσεται».

«Μὴ καυχᾶσθω, λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ». Διατί καυχᾶσαι, ὦ ἄνθρωπε; ἐρωτᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὴν σοφίαν σου; Ἄλλὰ δὲν γνωρίζεις, ὅτι ὁ Θεὸς σοῦ ἐχάρισε τὸν νοῦν καὶ τὴν σοφίαν; Καυχᾶσαι διὰ τὴν σωματικὴν σου δύναμιν; Ἄλλὰ λησμονεῖς, ὅτι ἕνα μικρόβιον εἶναι δυνατόν νὰ σὲ μετατρέψῃ εἰς πτώμα καὶ χῶμα; Καυχᾶσαι διὰ τὰ πλούτη σου; Ἄλλὰ δὲν βλέπεις πόσοι πρὶν ἀπὸ σένα ἐγκατέλειψαν θησαυροὺς καὶ ἔφυγαν γυμνοὶ ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν; Δὲν βλέπεις, ὅτι, ἐὰν δὲν θέλῃ ὁ Θεός, τίποτε δὲν μπορείς νὰ χαρῆς καὶ νὰ ἀπολαύσης; Μπορεῖ ἐσὺ νὰ ὑπολογίζης, ὅτι μὲ τὰ κτήματά σου θὰ ἀγοράσῃς καὶ ἄλλα κτήματα, μὲ τὴν ἐσοδεία σου θὰ κτίσης σπίτια καὶ θὰ κάμῃς ἐμπόρια. Καὶ ἐνδέχεται, γιὰ νὰ τὰ ἐπιτύχῃς αὐτά, νὰ ἐργάζῃσαι καὶ τὴν Κυριακὴν ἀκόμη, περιφρονώντας τὸν Θεὸν καὶ τὸν Νόμον Του. Ἄλλὰ ἔκαμες ὠλογαριασμόν χωρὶς τὸν Ἐνοδόχον». Μὲ μιὰν πλημύραν μπορείς νὰ τὰ χάσῃς ὅλα. Μὲ ἕναν ἀνεμοστρόβιλον μπορεί νὰ σκορπίσουν ὄχι μόνον οἱ καρποὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὑπελόγιζες, ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα σου ἀκόμη.

Γιατί στηρίζεις λοιπὸν στὶς ἰδικές σου δυνάμεις; στὶς ἰδικές σου ἰκανότητες; καὶ καυχᾶσαι καὶ δὲν ὑπολογίζεις τὸν Θεόν; Γιατί, ὅταν σοῦ ὑποδείξῃ ὁ φίλος σου νὰ μὴν ἐργάζῃσαι τὴν Κυριακὴν, ἀλλὰ νὰ ἔρχῃσαι στὴν ἐκκλησίαν, ὥστε νὰ

εὐλογήσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἐργασία σου, γιατί ἐσὺ ἐγωϊστικὰ καὶ περιφρονητικὰ νὰ ἀνοίγῃς τὸ στόμα σου καὶ νὰ λέγῃς, ὅτι δὲν περιμένεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ σοῦ δώσῃ νὰ φᾶς; Βλέπεις; Καταστροφὰί γίνονται πότε ἐδῶ πότε ἐκεῖ!... Καὶ συμπονοῦμε ὅλοι μας τοὺς ἀνθρώπους ποὺ παθαίνουν τὰς ζημίας αὐτάς, διότι εἶναι ἀδελφοί μας. Ἄλλὰ ποῦ ξεύρομε, ἂν οἱ καταστροφές αὐτές εἶναι προειδοποιήσεις τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλους μας; Ἄν γίνωνται οἱ ζημιές τῶν ὀλίγων, γιὰ νὰ διδάξουν τοὺς πολλούς; Γιατί ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὅλοι εἴμεθα ἔνοχοι ἀπέναντι τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον καθημερινῶς περιφρονοῦμεν καὶ ὑβρίζομεν μὲ τὴν διαγωγὴν μας.

Ἄς παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν ἐκ βάθους καρδίας νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν φώτισιν, ὥστε μὲ ταπείνωσιν καὶ φόβον Θεοῦ νὰ ζήσωμεν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μας, εἰς Ἐκεῖνον ἐλπίζοντες καὶ εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν Ἐκείνου στηριζόμενοι.

Γ. Σ.

ΙΕΡΟΙ ΥΜΝΟΙ

Σταυρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον, ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὸν τῶν καλῶν, φυτουργὸν τῶν ἀγαθῶν, τῇ ἐσπλαχνίᾳ Σου.

*

Βυθῷ ἀμαρτημάτων σπένδομαι, Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι ἄλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ θηρός, καὶ μὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε καὶ διάσωσόν με.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
ἀπευθυντιέον;
Αἰδοσ. Προστ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Γενναδίου 14, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Τιμ. Ρούτσας, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασιῶ 1, Τηλέφ. 72-112.